

Abstrakt

Tato bakalářská práce „Nizozemsko a motivy nezávislosti Surinamu“ se zabývá vývojem nizozemské politiky vůči Surinamu v období od druhé světové války do poloviny 70. let minulého století. Hlavním cílem práce je analyzovat motivy, které vedly v roce 1975 k vyhlášení nezávislosti Surinamu, a na základě teorií dekolonizace určit, o jaký typ dekolonizace se v případě Surinamu jedná. Poté, co Nizozemci v roce 1949 definitivně přišli o svoji klíčovou kolonii v jihovýchodní Asii, dnešní Indonésii, jejich pozornost se obrátila na kolonie v karibské oblasti. Důležitým mezníkem v nizozemsko-surinamských vztazích bylo přijetí Charty Nizozemského království v roce 1954, díky které se stal Surinam, spolu s Nizozemskými Antilami, rovnocenným partnerem Nizozemska v rámci Nizozemského království, a tím získal značnou míru autonomie. Práce se také zabývá politickou situací v multietnickém Surinamu, protože dvě hlavní politické strany, strana kreolů NPS a strana Hindustánů VHP, se poměrně zásadně lišily v názorech na nezávislost země. V roce 1973 se však do čela nizozemské i surinamské vlády postavili politici, kteří byli zastánci vzniku samostatného surinamského státu, a tak o dva roky později vznikla nová republika Surinam.